



## Bevezetés a démonizálásba

2013 október 08. Flag

### Szöveg méret

Mentés

- 
- 
- 

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Ha szavazásra akarjuk bírni az embereket, ellenséget kell keresni, ha nincs, akkor démonizáljunk valakit, mert ma már csak ettől mennek el az emberek voksolni.”

- „Viktor! A hazánk nem csak a tiéd!” – Fodor Gábor óriásplakátja hetek óta illeti ilyen indirekt váddal Magyarország

miniszterelnökét. Azaz Orbán egyeduralkodásra tör.

- „Az alagút Clark Ádám téri bejáratánál felállították Orbán Viktornak a sztálini pózban megörökített, hungarocellból készült szobrát. Előbb a lábát fészelték le, ledöntötték, a fejét levágták és rugdosni kezdték.” Azaz az aktivisták - Bajnai Gordon jelenlétében – Viktort a hajdani kommunista diktátorral azonosították.

„Ha szavazásra akarjuk bírni az embereket, ellenséget kell keresni, ha nincs, akkor démonizáljunk valakit, mert ma már csak ettől mennek el az emberek voksolni”- szólta Nyakó István.



Az MSZP akkori kommunikációs igazgatója elszólását Nagyváradon követte el. Egy fél évtizeddel ezelőtt - 2008 szeptemberében - nyilvánult így meg a Magyar Ifjúsági Értekezlet ottani nyári akadémiáján.

„Ha az elmélet előbb jön, mint az élmény, akkor az ember megvakul” – vallja a Kanadában élő magyar pszichoterapeuta - Feldmár András.

Nyakóék „elmélete” egyáltalán nem a vakoké. Egy gyakorlat általánosítása. Következtetésüket levonhatták azt az előző évek választási küzdelmeiből.

Tekintsük például az un. Last Minute viták „fejfedési irányát”! A tizenöt évvel ezelőtti, 1998-as Horn-Orbán vitában még egyetlen sértő szó vagy kifejezés sem hangzott el. Mi több, mindkét fél igyekezett elkerülni azt. Pedig a friss Orbán Viktornak ugyancsak lett volna alkalma a mind fáradtabb Horn Gyulán triumfálni.

Vitájuk 42-ik percének elején - Horn több tárgyi tévedésére reagálva - Orbán Viktor igen kacifántosan fogalmazva kísérelte meg elkerülni ellenfele megsértését. Íme: „A beszélgetésünk előttünk álló szakaszára nézve szeretném mondani a miniszterelnök úrnak, hogy méltatlannak tartanám a mostani beszélgetésünk súlyához azt, hogy ha rendre arra kényszerítene a miniszterelnök úr, hogy arra emlékeztessen, hogy nem biztos, hogy nem csalja meg az emlékezetete. De ez volt az utolsó miniszterelnök úr, hogy szóvá teszem: rosszul emlékszik.”

Ez még nem minden! Alig telt el 3-4 perc, az érvelésbe magát egészen belelovaló Horn Gyula így tört ki: „Na olyan

*párthatározatot nem lehet hozni...!*" A hallgatóság döbönt csendjét az ellentáborból fel-felszakadó kuncogás törte meg. Orbán e durva hiba magas labdáját nem ütötte le, amivel egyből kiüthette volna Horn Gyulát. Egyrészt a saját szavait használhatta volna fel ellene annak bizonyítékként, hogy ellenfelének köze nincs a demokratikus átalakuláshoz. Horn elszólása megmutatja, vitapartnerre még mindig a pártállami diktatúra embere. Másrészt – amikor Horn a közönség reagálására kijavította magát – „Mert ugye, már párthatározatok nincsenek is.” – Orbán Viktor ellenfele hiteltelenítését így fejezhetette volna be: - „Azért egy felelős kormány miniszterelnökének ill? tudnia, mikor mit beszél.” Ezzel szemben válasza csupán ennyi volt: „Nyilván párthatározatok ügyében nem fogok Önnel vitatkozni!”.

Snitt!

A miniszterelnök jelöltek (Orbán - Medgyessy) 2002. április 5-i vitájának helyszíne szintén a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem (ma Corvinus) aulája volt. A vita legelején az speciálisan erre felkészített Medgyessy Péter minden igyekezetével azon volt, hogy pólust képezzen. Ez esetben a *pólus* társadalom-lélektani kifejezés. A közszereplő azon törekvésért jelöli, amely során egy kisebb vagy nagyobb közösségben a „*mi egy oldalon állunk*” helyzetet igyekszik elérni az „?k”-kel, tehát az *ellenféllel* szemben.

Első fázisa közönség jóindulatának a beszéd elején való elnyerése, retorikai módszerrel a „*captatio benevolentiae*”.

- „Az elmúlt négy év kormányzati teljesítménye?” - ez volt a módszer által ismertetett témák elseje. Medgyessy Péter mintha meg se hallotta volna. Saját magának tett fel kérdést – „*Miért vagyok ma itt?*” - és mindjárt erre válaszolt. (Korábban az MSZP kifogásolta a miniszterelnök jelöltek vitájának az időpontját, s úgy volt, hogy a megmérettetést nem is vállalják.) Medgyessy öninterjúváoló válasza: - „*Nem akartam eljönni, mert nem szeretem a diktátumokat*”. Már ezzel nekifogott a pólusképzésnek. A Fidesz ragaszkodott az általa javasolt időponthoz. Ez Medgyessy interpretálásában diktátum. Aki a Fideszt itt képviseli, az tehát **diktátor**. Majd egy önkritikának is felérő beismeréssel folytatta. Óvták Orbán Viktortól, aki „*kiváló szónok*” mi több, „*színészi képességekkel*” is rendelkezik.

A szónoklás, szónokolni kifejezés a magyar nyelvben negatív jel: „Ne szónokolj itt nekem! – Hordószónok!” A *színészkedés* pedig politikus esetében egyenesen hitelrontó minősítés, hiszen színtéltlenséget, megjátszást, hazudozást jelent. Igaz, mindezek a minősítések expressis verbis nem hangzottak el. Csak ráutalásos módon. Orbán Viktort Medgyessy **indirekten démonizálta**. (Részletesebb elemzésünket lásd a gondola 2002. ápr. 10-i publicisztikájában <http://www.gondola.hu/cikkek/6544-Poluskepzes.html>)

Snitt!

A 2006. április 5-i Gyurcsány – Orbán Last minute vita az MTV stúdiójában zajlott helyszíni közönség nélkül. Itt – nem lévén közönség-puffer, hangsúlyosabbá vált az egymásra reagálás, a szembefeszülés. Gyurcsány Ferenc az Orbán bevezetőt követően ott folytatta a „szónoklat” váddal a démonizálást, ahol négy évvel korábban Medgyessy Péter abbahagyta: – „*Jaj, de veszélyes lenne ez a szónoklat, ha Orbán úr még soha nem lett volna kormányon!*”. Majd mintha nem is ?, de éppen az ellenfele kezdte volna a sértegetést, megfogalmazta politikusi hitvallását: „*a politikában nem a sértések, hanem a megbecsülés legyen az úr*” Most pedig sorjazzanak e hitvallás „megbecsülései”!

- „*Piacszerzés?l tart nekünk itt hosszú-hosszú előadást az a politikus, aki bezárta az Oroszország felé vezető kaput*”. Azaz Orbán képmutató.

- „Ijesztgetni...., ahhoz nem kell politikusnak lenni, ahhoz elég el?ugrani egy sötét sarokból”. Azaz gengszter.

- „Volt olyan miniszterelnök, aki azt magyarázta, hogy mit számít a törvény, arra most nem fussa!” Azaz törvényszeg?.

- „Ön fél a számoktól... Nem elég ám a szónoklat. A vezetés döntést igényel, a döntéshez pedig muszáj ismerni az országot”. Azaz tájékozatlan mind az adatok, mind a mindennapok világában.

- „Beszélni én is tudok, de én megmutattam, hogy cselekedni is. Ön az utóbbiban mintha nem állna annyira jól”. Azaz Viktor egy impotens potentát.

- „A Fidesz kampánya buta és igaztalan..., elnök Úr, valamikor Ön nem mond igazat.” Azaz egy bután és igazságtalanul fellép? szervezet hazug vezet?je.

- „Orbán Úr! Ön fél a fejlesztést?l..., Ön hazardírozik”. Azaz tutyimutyi konzervatív és expressis verbis hazard?r.

(Részletesebb elemzést lásd a gondola 2006. április 12-i publicisztikájában  
<http://www.gondola.hu/cikkek/47709>)



Hét évvel ezel?tt a képmutató, gengszter, törvényszeg?, tájékozatlan, cselekvésképtelen jelz?k indirekt megfogalmazásától Gyurcsány Ferenc a hazug és hazard?r min?sítgetéssel eljutott ellenfelének direkt démonizálásáig.

Könny? – mondják - egy háborút elkezdni, de nehéz befejezni. Minden kezdet nehéz – így a másik közmondás. A kett? némileg ellentmond egymásnak. Ha egy politikai vetélkedés polgárok közti viszálykodássá növi ki magát, az nem tekinthet? valami ártatlan ügy kezdetének. Az háborúskodást szül. Az vallásháború jellegét ölti, és az ilyen polgárháborús helyzet mindig az ellenfél démonizálásával kezd?dik. El?bb csak egy, vagy egynehány démontól akarják az embereket megszabadítani, majd hívekt?l is. Ezért sem tekinthet? „egyszer? politikai performansz”-nak az ilyenfajta bevezetés a démonizálásba!

- szil -

[www.gondola.hu](http://www.gondola.hu)



Ajánló